

REVISTA ELEVILOR
LICEULUI DE ARTE "MARIN SORESCU"
CRAIOVA

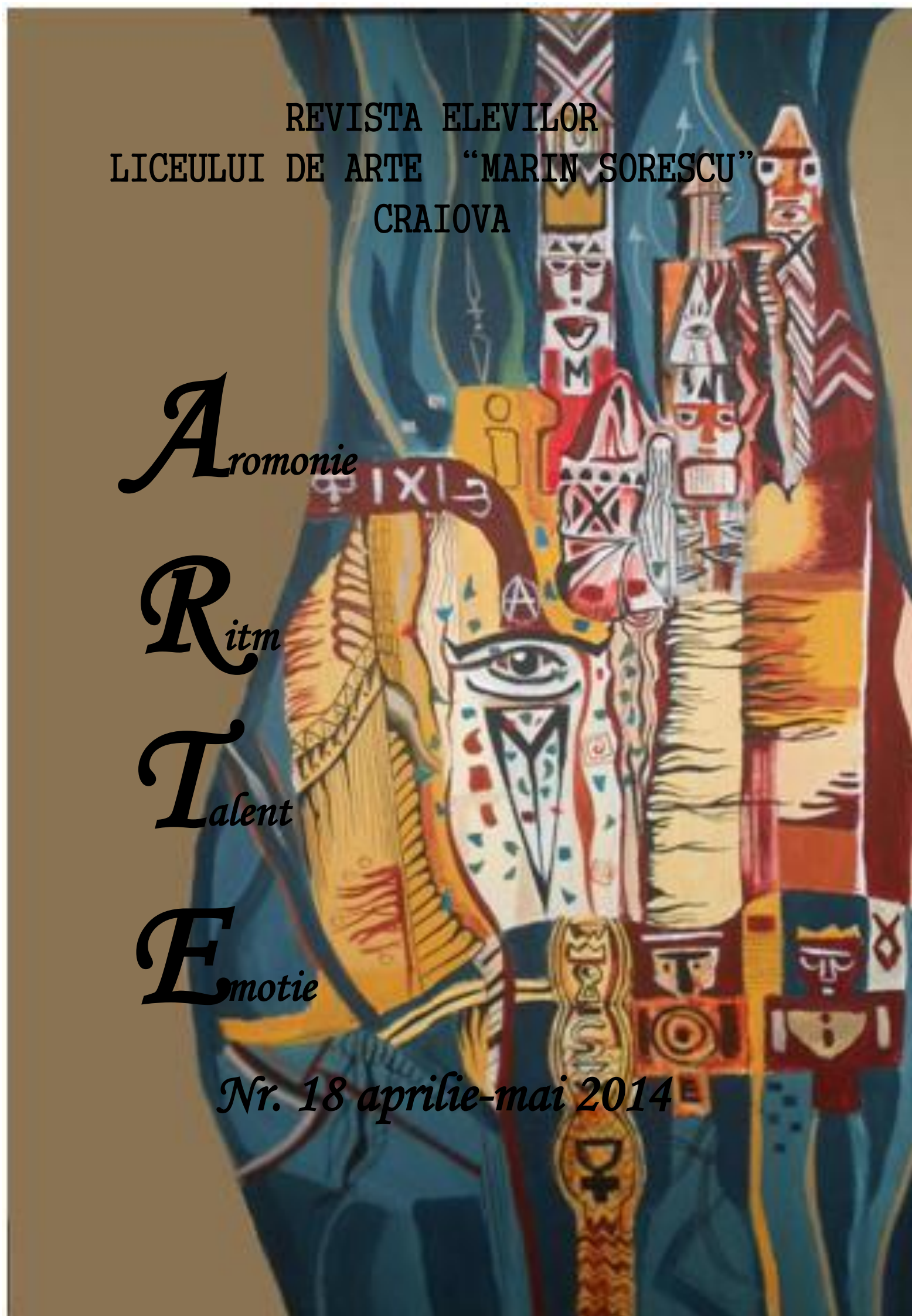
*A*romonie

*R*itm

*T*alent

*E*motie

Nr. 18 aprilie-mai 2014

REVISTA ELEVILOR
LICEULUI DE ARTE “MARIN SORESCU”
CRAIOVA

*A*_{romonie}

*R*_{itm}

*T*_{alent}

*E*_{motie}

Nr. 18 aprilie-mai 2014

REVISTA ELEVILOR
LICEULUI DE ARTE "MARIN SORESCU" CRAIOVA
Nr. 18 – aprilie – mai 2014

COLECTIVUL DE REDACȚIE

- Miu Ioana
- Mihai Iana Alexandra
- Anghelescu Ioana
- Puiu Dragoș
- Andreea Vasilescu
- Theodora Ispas
- Boldeanu Adreea

COPERȚI

- Cojocariu Simona
- Birtu Mihai

ÎNDRUMĂTORI REVISTĂ

- Prof. Enea Gela
- Prof. Grecu Daniela

Arte (Craiova)=ISSN 2284-9483 ISSN-L=2284-9843

Aviz nr. 11101/16.12.2013 eliberat de I.S.J. DOLJ

PROIECTUL EUROPEAN EDUCATIONAL PARTNERSHIP - EDUCATION FOR COMMUNITY VALUES

Director, prof. Lucia Vlădoiu

În perioada 12-15 februarie 2014, elevi ai Liceului de Arte „Marin Sorescu” din Craiova, coordonați de director, prof. Lucia Vlădoiu, director adj. prof. Katerina Anghel, coordonator de proiecte și programe educative, prof. Monica Dincă, prof. Gela Enea și prof. Oana Zaharie au realizat o excursie la Budapesta, având ca proiecte, vizitarea Muzeului National, a Institutului pentru orbi, precum și a altor obiective turistice.

Acțiunea s-a înscris în Proiectul *European Educational Partnership-Education for Community Values 2013-2014*.

Unul dintre obiectivele noastre a fost să facem un schimb de experiență cu Școala Gimnazială de muzică „Franz Liszt”, din Budapesta.

Am observat asemănări, dar și foarte multe deosebiri între cele două licee cu profil vocațional. Un exemplu care ne-a frapat pe toți constă în faptul că elevii maghiari de la Franz Liszt nu studiază individual cu profesorii de instrumente, așa cum se întâmplă în sistemul educațional vocațional românesc. Așadar, nu se poate vorbi de o bază materială solidă a liceului maghiar, în ceea ce privește acest aspect.

O altă experiență interesantă care ne-a făcut mult să reflectăm la prioritățile și valorile

vieții noastre a constituit-o vizita la „Institutul Orbilor” din Budapesta, instituție înființată la începutul secolului al XIX-lea, care adună copiii cu dizabilități de pe tot teritoriul Ungariei.

Copiii cu astfel de handicap sunt aduși în această instituție a statului începând cu vârsta de 3 ani și beneficiază de toate condițiile necesare adaptării la o astfel de viață ,petrecută în întuneric. Aici ei învață nu numai noțiuni teoretice, dar majoritatea activităților se bazează pe abilități practice, în funcție de vârstă și de gradul de handicap.

Un alt punct important în agenda excursiei noastre la Budapesta a fost vizitarea cetății de la Visegrad ,unde a stat închis Vlad Țepeș, timp de 12 ani și a orașelului Saint Andrezs, faimos pentru numărul mare de muzee.

Pentru multi dintre noi, recunoaștem, punctul forte a fost insa croaziera de pe Dunare, in amurg, cand lumina stelelor se ingemaneaza cu cea a palatelor construite pe malul batranului fluviu.

Din vapor, Budapesta pare o feerie de culori , un tablou misterios si magic.

Iar daca privesti podurile, cel al Suspinelor, Podul cu lanturi, al Elisabetei(imparateasa Sissy)sau pe toate celelalte, te gandesti ca lumea e o calatorie fara sfarsit,iar sufletul omenesc ,o poarta mereu deschisa cunoașterii.

SIMPOZIONUL „OLTENIA LITERARA POSTBELICA”, O TRADITIE PENTRU LICEUL DE ARTE „MARIN SORESCU”

Prof.Enea Gela

„Oltenia literara postbelica” este o manifestare care isi propune sa revigoreze literatura sau imaginea unor reviste de cultura prin comunicari stiintifice ,realizate de catre cadre didactice sensibile la evolutia scrisului in aceasta perioada marcata , din pacate, de mercantilism,de individualism marunt.

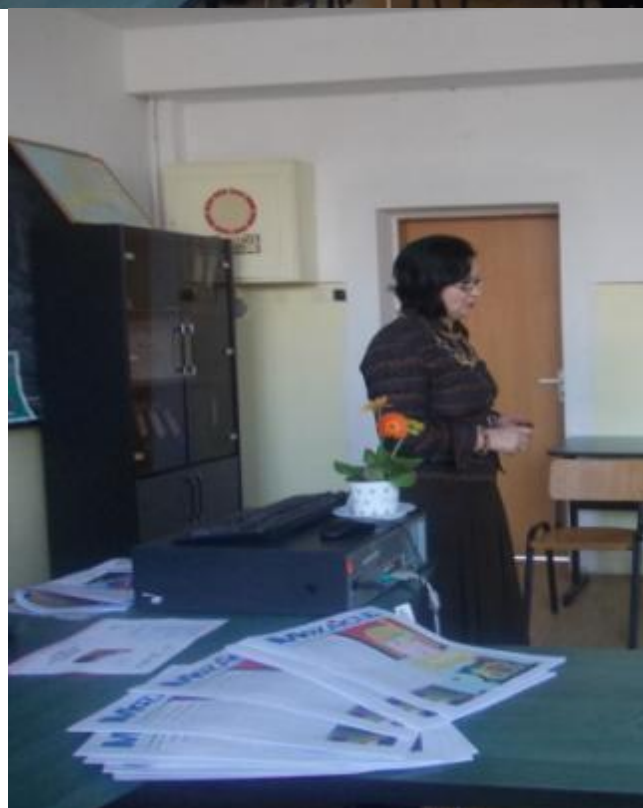
„ Oltenia literara postbelica „ apare in CAER ,pentru anul scolar 2013-2014, la pozitia 555, ceea ce ne indreptateste sa credem ca asemenea manifestari nu sunt lipsite de ecou in domeniul activitatilor extradidactice.

Am considerat, pe de alta parte, ca acest simpozion poate deveni o forma de comunicare si de cunoastere a celor care , indiferent de scoala pe care o reprezinta , isi pun amprenta personalitatii lor in materialele publicate.

Simpozionul ajuta la popularizarea Liceului de Arte „M.Sorescu”, intrucat el apare si pe portalul *didactic.ro*, fiind vizualizat de cadre didactice din toata tara.

In acest an scolar, au contribuit cu materiale critice profesori din judetele Caras Severin Constanta, Teleorman, Olt, Mehedinti , Valcea, dar si din Dolj, evident.

Printre invitatii la simpozion s-au remarcat scriitorul Florin Logresteanu(romancier), reprezentantii editurii Aius, care coordoneaza revista” Mozaicul”, iar ca fundal simbolic, Patran Adriana , fosta absolventa a scolii, a transmis , in armonii de chitara, „un strop de cer”.

NUME ȘI RENAME PENTRU LICEUL DE ARTE "MARIN SORESCU"

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Clasa	Specialitatea	Premiul obținut	Profesor îndrumător
1.	COJOCARIU SIMONA	XI	Tapiserie	I	Dincă Monica
2.	DINCĂ MIHAELA GEORGIANA	XI	Creație vestimentară	I	Dincă Monica
3.	PUIU OCTAVIAN DRAGOȘ	XII	Arhitectură	I	Preda Ion
4.	SLOBODNICIUC AIDA	XI	Creație vestimentară	II	Dincă Monica
5.	TUDORESCU LUCIAN	XII	Tapiserie	II	Popescu Diana
6.	ȚÎRCOMNICU LAURA	XII	Iconografie	III	Popescu Diana
7.	ISPAS MARIA THEODORA	XI	Sculptură	Premiul special	Popescu Emilian
8.	TOMESCU CRISTINA	IV	Pian	II	Balaci Daniela
9.	NEACȘIU POPESCU LUCA	VI	Pian	II	Pîrvu Liviu Bogdan
10.	NEDELCU IOANA VICTORIA	VI	Vioară	III	Șopov Speranța
11.	VÎRTOPEANU GIORGIOS EDUARD	VII	Percuție	Mențiune	Săceanu Sorin
12.	RADU ADRIAN EMANUEL	XII	Pian	II	Ilie Maria
13.	IONESCU RAREȘ RADU	XII	Chitara	Mențiune	Mitrache George
14.	PÎRVU DANIEL	X	Clarinet	Mențiune specială	Pop Gheorghe
15.	FERARU MARIA ALEXANDRA	X	Vioara	Mențiune	Șopov Speranța
16.	UNGUREANU VICTOR GABRIEL	VIII	Geografie	Mențiune specială	Buzatu Constantin

REZULTATE - CULTURĂ GENERALĂ

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

- Comunicare și ortografie:
Anghel Georgiana, clasa a VII-a C, premiul III, prof. Enea Gela;
Bonea Vicențiu, clasa VII C, mențiune, prof. Enea Gela.
- Olimpiada Limbă și comunicare:
Nedelcu Ioana Victoria, clasa a VI-a A, mențiune, faza județeană, prof. Bușu Codruța.
- Poveștile Cangurului:
Danila Ema, clasa a VII-a C, premiul I, faza Națională, prof. Enea Gela;
Borocan Lavinia, clasa a VII-a A, premiul II, prof. Bunget Marinela;
Stoian Steluța Roxana, premiul III, clasa a VII-a C, prof. Enea Gela.

LIMBA ȘI LITERATURA ENGLEZA

- Laura Cioc, clasa a IX-a B, mențiune, Olimpiada Națională de engleză, faza județeană, prof. Ileana Mirea;
- Florea Cătălina, clasa a VII-a A, mențiune, faza județeană, prof. Mirea Ileana;
- Ungureanu Victor, clasa a VIII-a C, mențiune, prof. Popescu Rodica;

RELIGIE

1. Viscol Ștefan Sebastian, clasa a XII-a B, premiul I, faza județeană, calificat la faza națională, prof. Boldișor Ileana;
2. Ilinca Viorel Constantin, clasa a IX-a B, premiul III, faza județeană, prof. Boldișor Ileana.

ISTORIE

1. Dumitru Andrei, premiul I, faza județeană, calificat la națională, prof. Dorobanțu Traian.

EVENIMENTE ȘTIINȚIFICE

Profesor, Vlădulescu Leliana

În anul școlar 2013-2014, un grup de elevi creativi și interesați de știință de la Liceul de Arte „Marin Sorescu”, au participat la o serie de concursuri științifice obținând performanțe deosebite cuantificate în premii.

La concursul „Zborul- visul de aur al omenirii” elevii au obținut următoarele premii

- ✓ **Premiul I** , elevii Resceanu Maria clasa aVI-a C , Resceanu Filip ,clasa aVII-aC
- ✓ **Premiul al II-lea** , elevii Bonea Vicențiu și Nițulescu Eduard , clasa aVII-aC
- ✓ **Premiul al II-lea**, elevele Păceană Alexandra și Apan Andreea , clasa aVI-aA
- ✓ **Mențiune**, elevii Grigorescu Cezar și Berneanu Bianca, clasa a VI-aA

La concursul județean cu tematica antidrog „Se poate și altfel!” elevii au obținut premiile

- ✚ **Premiul I** , elevele Manafu Andra și Gurgui Alexandra , clasa aX-a B
- ✚ **Premiul I**, elevele Păceană Alexandra , clasa aVI-a A și Păceană Diana clasa aVII-a B
- ✚ **Premiul I**, elevele Ionică Ioana și Cioc Laura , clasa IX-a B
- ✚ **Premiul al II-lea**, elevii Grigorescu Cezar și Berneanu Bianca, clasa aVI-aA
- ✚ **Premiul al II-lea**, elevele Costea Adelina și Călugăru Maria , clasa aIX-aB
- ✚ **Premiul al III-lea**, eleva Oprița Gabriela , clasa aX-aB
- ✚ **Mențiune**, eleva Mogoșanu Adriana, clasa aX-aB
- ✚ **Mențiune**, elevele Cazacu Nicolle- Marina și Cazacu Kathllen –Andra, clasa aIX-a B
- ✚ **Mențiune** , elevele Biciușcă Maria și Stoica Alexandra, clasa aX-aB

La **Simpozionul interjudețean „Științele exacte și abordarea lor interdisciplinară”** în cadrul secțiunii concurs pentru elevi „Experimente simple interdisciplinare”, s-au obținut următoarele premii:

- ❖ **Premiul I**, eleva Resceanu Maria , clasa a VI-C
- ❖ **Premiul I**, elevul Resceanu Filip, clasa aVII-C

La concursul de creativitate „**Experimente simple realizate de elevi din ciclul gimnazial și liceal**”-etapa județeană ,elevii Resceanu Maria din clasa aVI-a C și Resceanu Filip din clasa a VII-a C, au obținut **Premiul al III-lea**.

Acești elevi au fost pregătiți și îndrumați de profesor, Vlădulescu Leliana.

OLIMPIADA DE RELIGIE- UN PRILEJ DE DIALOG SPIRITUAL

Elev: *Viscol Ștefan Sebastian, XII B*
Profesor coordonator, *Ileana Boldișor*

“Dacă ai încredere în tine însuși, inspiri încredere și altora”. (Goethe)

Anul acesta, Slatina a fost, cum și alții o intitulează, “Capitala unei competiții”, a unei competiții grele, dar în același timp plăcute, ce are la bază dragostea pentru Dumnezeu (în cazul olimpicilor la religie,) și frumosul (în cazul olimpicilor la Arte Vizuale).

Ca în orice competiție, și anul acesta la Slatina s-au prezentat cei mai merituoși elevi din întreaga țară, cei care au câștigat locul I, la categoria lor de vârstă, din fiecare județ, devenind astfel un fel de reprezentanți ai județelor din care provin, ai școlilor și ai profesorilor care i-au instruit, dar, mai cu seamă, ai lor, al meritului lor față de materia pe care și-au însușit-o cu pasiune.

În calitate de participant la olimpiadă, pot să spun că a fost o experiență destul de plăcută și, în același timp, folositoare pentru viitor, o experiență pe care mulți și-o doresc, dar numai cei cărora le este scris, o vor trăi.

Cineva spunea acolo că participarea la olimpiadă a devenit într-un fel o meserie, în sensul că unii elevi își păstrează calitatea de laureați ai județelor din care provin mai mulți ani la rând, astfel dobândind experiență față de subiecte, față de reguli, față de exigențele unei olimpiade naționale, sau de cum trebuie tratat un subiect, astfel încât să obții și un premiu, pentru că, în fond, acesta este țelul oricărui participant.

Despre prezența la astfel de competiții eu nu pot să spun prea multe, întrucât acesta a fost primul an în care am participat, dar experiența trăită acolo, emoția simțită și prietenii pe care inevitabil i-am dobândit, subiectele pe care eram nerăbdător să le primesc, dar și timpul alocat învățatului, mi-au arătat și o altfel de latură a școlii, a învățământului, a orelor de curs și de studiu.

Mulți opinează că învățatul este ceva plictisitor; vin la ore dimineața, iar timpul până la încheierea cursurilor îl consideră cel mai propice odihnei, înțelegând că nu sunt de niciun folos acele cunoștințe pe care ar fi putut să le acumuleze, crezând că acestea vor fi nevoiți să le păstreze pentru posteritate, nefolosindu-le la nimic.

Dar o astfel de competiție îți poate, din punctul meu de vedere, lărgi orizonturile și, făcându-te conștient că orice informație, cât de mică, la un moment dat, în viață, îți poate folosi, ba chiar îți poate aduce și “profit”, dacă evident vei lua un premiu, iar sponsorul va fi generos.

Dar “grosso modo”, o competiție nu se bazează doar pe dorința acerbă, ori pe scopul de a participa la concurs, doar pentru premiul final.

Eu consider o competiție ca pe o experiență, uneori ca pe un vis , pe care poate vei ajunge să îl împlinești, alteori ca pe o ambiție constructivă de a-ți păstra locul mai mulți ani la rând, fără să te lași subclasat în tabel.

Astfel că participarea la un concurs presupune, în primul rând, socializare, asimilare de cunoștințe, și dezvoltarea spiritului olimpic, nu doar câștigarea unui premiu, cu toate că, până la urmă, acesta este țelul care îți oferă energie.

La această competiție am cunoscut destul de mulți concurenți care și în anii anteriori au participat, fie doar la etapa județeană, nereușind să urce în clasament, fie din contră, tot la etapa națională, luând un premiu mai mare sau mai mic, față de anul acesta, și astfel cunoscându-se între ei, cu toate că nu erau din același județ ori localitate.

Ca și concluzie, o astfel de experiență este utilă oricui, olimpiada fiind, cu alte cuvinte, un loc în care să îți demonstrezi atât ție, cât și restului participanților, cunoștințele acumulate pe parcursul școlii la anumite standarde de performanță.

PLOAIE CU PREMII PENTRU CRAIOVENI, ÎN DEPLASARE!

Maria Theodora Ispas, clasa a XI -a C sculptura

Profesor îndrumător: Emilian Popescu

A plouat mult în timpul desfășurării OLIMPIADEI NAȚIONALE de ARTE VIZUALE 2014, care a avut loc în orașul Slatina, județul Olt! Slatina se află în plin proces de modernizare, cu oameni primitori, dispuși să facă tot ce este posibil pentru ca această confruntare între cei mai buni elevi din țară să aibă loc în cele mai bune condiții.

În acest sens, gazda noastră, Colegiul Național "Nicolae Titulescu" din Slatina, cu sprijinul întregului colectiv de cadre didactice, dar și a personalului tehnic-administrativ a depus, sub directă coordonare a doamnei director prof. Guraliuc Carolina Maria, un efort aproape supraomenesc, pentru ca totul să se desfășoare normal.

"Delegația" Liceului de Arte "Marin Sorescu" din Craiova (ARTE VIZUALE) a fost formată din 15 persoane, 14 elevi din clasele a XI-a și a XII-a, care și-au câștigat dreptul de a participa la OLIMPIADA după probe destul de dure, pe care le-au trecut fără probleme și un profesor însoțitor, doamna prof. Monica Dincă.

Catedrala Episcopala Slatina

Personal îi felicit pe elevii participanți din liceu, dar și pe profesorii care i-au pregătit, în primul rând pentru faptul că au trecut cu toții, cu note bune, de proba eliminatorie (desen). (61 de elevi din totalul de 427 elevi din liceele de Arte din țară, nu au reușit să treacă în etapa a II-a).

Spuneam "ploaie cu premii" pentru că, de data aceasta, elevii liceului nostru s-au întors victorioși, cu multe premii importante:

- Mihaela - Georgiana Dincă, clasa a XI-a, modă, premiul I
- Aida Slobodniciuc, clasa a XI-a, modă, premiul II
- Cojocariu Simona, clasa a XI-a, tapiserie, premiul I
- Maria Theodora Ispas, clasa a XI-a, sculptură, premiul special pentru expresie plastică în sculptură
- Octavian Dragoș Puiu, clasa a XII-a, arhitectură, premiul I
- Laura Țircomnicu, clasa a XII-a, pictură de icoane, premiul III
- Lucian Tudorescu, clasa a XII-a, tapiserie, premiul II

Sincere felicitări premianților !

Felicit, de asemenea, lotul nostru olimpic, în totalitate ! Acesta s-a comportat exemplar, civilizat, a luptat până la capăt.

Rezultatele nu pot niciodată să exprime emoțiile elevilor din timpul probelor, nota de subiectivitate a juriului, efortul fizic sau stresul cauzat de așteptarea rezultatelor...

Succes în continuare tuturor !

SIMPOZION DE ARTA PENTRU ELEVİ, ÎN BULGARIA

Theodora Ispas, clasa a XI-a C
Prof. Îndrumător Emilian Popescu

În perioada 1- 5 septembrie 2013 s-a desfășurat în orașul RUSE, BULGARIA, Tabăra de creație pentru copii și tineret "ARTA PORTULUI RUSE", prima ediție. Din România au participat: Ispas Maria Theodora, Munteanu Cristina Valentina și Vasilescu Andreea, eleve în clasa a XI-a la Liceul de Arte "Marin Sorescu" din Craiova, însoțite de profesorii Emilian Popescu (profesor coordonator) și Constantin Niculescu.

Din partea Bulgariei au participat profesorii de Arte Vizuale: Emanuela Trifonova (Sofia), Vania Zaprianova (Kazanlak), Plamen Petrov (Pavlikeni), Rumen Trifonov (Gabrovo), Dora Georghieva (Ruse), Galen Bokargiev (Ruse), Aurel Stoianov, un artist care vorbește și

românește, din Tutrakan, și... foarte mulți elevi. Noi, artiștii români, am descoperit pe malul stâng al Dunării un oraș- port, frumos, curat, cu ambiții mari, cu o zestre arhitecturală deosebită, pe care încearcă din răspuțeri să o păstreze. De remarcat este felul cum arhitecții din Russe au reușit să restaureze vechile clădiri și cât de bine au integrat clădirile noi, moderne, printre cele deja declarate bunuri de patrimoniu.

A fost o atmosferă normală de lucru, s-au legat prietenii, s-a mers la peisaj în oraș sau pe

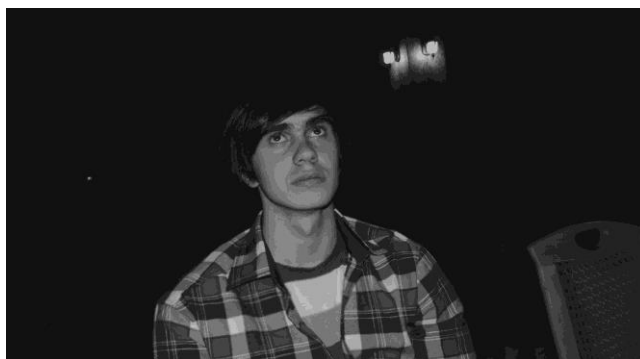
malul Dunării, în port. Cu lucrările realizate în acest interval de timp, s-a organizat la sfârșit o amplă expoziție în fața Teatrului din Russe, s-au oferit diplome de participare și diverse suveniruri.

Elevele noastre au fost felicitate la scenă deschisă pentru calitatea lucrărilor realizate în timpul simpozionului.

CARTE DE VIZITĂ - PUIU OCTAVIAN DRAGOȘ-

- Premiul al II-lea la concursul național „Copii, salvați planeta albastră” în anul 2008
- Premiul I la concursul național de arte vizuale „Dumitru Ghiță” în anul 2010
- Premiul I la concursul județean de pictură și desen în anul 2010
- Premiul al II-lea la concursul național „Muzica sferelor” în anul 2010
- Premiul I la concursul național de pictură din cadrul festivalului „Perla Dunării” în 2010
- Mențiune la olimpiada națională de arte vizuale, arhitectură și istoria artei în anul 2013 la secția design ambiental
- Premiul I la olimpiada națională de arte vizuale, arhitectură și istoria artei în anul 2014 la secția arhitectură

SIMPOZION NAȚIONAL DE SCULPTURĂ LA CRAIOVA !

Elev Andreea VASILESCU, clasa a XI-a C, / sculptură

Profesor îndrumător, Emilian Popescu

“Drumuri brâncușiene” a fost titlul primului SIMPOZION NAȚIONAL DE SCULPTURĂ din Cetatea Banilor. Acesta s-a desfășurat în renumitul parc “Nicolae Romanescu”, pe velodrom, în perioada 1-31 August 2013.

Organizatorii simpozionului au fost: PRIMĂRIA CRAIOVA, Consiliul local și Casa de Cultură “Traian Demetrescu”, reprezentată de Ana Maria Constantinescu, director.

7 sculptori din România au răspuns invitației de a participa la simpozion:

- Emilian POPESCU (curatorul simpozionului)

- Marcel VOINEA
- Alin TOTESCU
- Dan NICA din Craiova
- Paul I. POPESCU (coordonatorul simpozionului) din Târgu- Jiu
- Eugen BĂRZU din Timișoara
- Valentin DUICU, din București.

Emilian Popescu și Alin Totescu sunt profesori , specialitatea sculptură, la Liceul de Arte “Marin Sorescu”.

S-a lucrat în marmură românească, de Rușchița, un material dur, dar de foarte bună calitate. Artiștii au putut fi urmăriți în timpul lucrului, pe o căldură aproape insuportabilă, chiar și la umbră, de vizitatorii parcului. A fost astfel o ocazie unică și pentru elevii Liceului de Arte “Marin Sorescu”, de a înțelege atmosfera, frumusețea, tehnica de lucru, dar și complexitatea muncii sculptorilor pentru realizarea lucrărilor proprii, la dimensiuni monumentale.

Blocurile de marmură au fost de mărime medie și mare, dimensiunea maximă fiind de peste 3m. Greutatea, la toate blocurile, s-a măsurat în tone! În urma muncii depuse de către sculptori, au rezultat 7 lucrări monumentale, care vor rămâne pentru totdeauna Craiovei și craiovenilor.

Cele 7 lucrări, după închiderea Simpozionului, au poposit pentru o vreme în fața Teatrului Național “MARIN SORESCU” .

A fost ceva nou, inedit pentru localnici, dar și pentru cei care au vizitat Craiova, după închiderea simpozionului, să vadă atâtea lucrări monumentale din marmură la un loc, diferite ca stil și ca tematică. E un semn bun, se pare că de acum există ceva cu adevărat durabil în orașul nostru!

“Apa trece, pietrele rămân!”. E bine să rămână, să îmbogățească spațiul spiritual al urbei noastre!

A început deja amplasarea sculpturilor în oraș. Așteptăm să-și găsească fiecare locul! Se pregătește ediția a II-a, pentru anul 2014, a SIMPOZIONULUI !

Succes participanților!

„ICOANA ALTFEL”

Elev, Olaru Alexandra, clasa a X-a C

Prof. îndrumător Dincă Cristian

Icoana nu arată un detaliu din lumea reală, ci trimite înspre o realitate supranaturală și eternă . De aceea ,pictorii trebuiau să evite orice element care ar fi putut evoca impresia de spațialitate, plasticitate sau o anumită epocă.

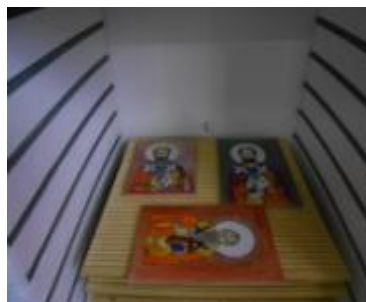

În locul spațiului perspectival, în icoane descoperim un fundal imaterial auriu sau monocrom, care scoate în evidență bidimensionalitatea scenei reprezentate.

Perspectiva centrală este înlocuită de „perspectiva inversă”, în care punctul de fugă se află în prim-planul picturii și la nivelul privitorului care primește mesajul icoanei. Peisajul și arhitectura conferă doar indicii simbolistice și nu creează iluzia realității. Personajele sacre sunt redată în atitudini reprezentative, de cele mai multe ori dintr-o perspectivă frontală sau axială , pentru a crea o relație directă între pictură și privitor.

Temele abordate în icoane cuprind o mare diversitate. Chiar și portretele lui Isus și ale Maicii Domnului pot fi întâlnite în nenumărate variante. Încă de la început, icoanele au fost pictate în variate mărimi și forme, pe lemn sau sticlă. Icoanele sunt pictate fie în tempera cu emulsie de ou, fie în eucaustică pe lemn sau pigmentul este amestecat cu ceară caldă și aplicată compoziția cu spatula. Fiind la secția de Ceramică, lemnul l-am înlocuit cu gresia iar tempera cu coloranți specifici ceramicii. Desenul a fost transpus pe gresie, la fel ca pe lemn, conturul l-am realizat cu colorant negru, după care am pictat. Gresia pictată a fost arsă în cuptorul de ceramică, la 800 grade, pentru fixarea culorilor.

A fost o experiență inedită, deoarece am folosit alte materiale decât cele tradiționale.

ȘI EU POT FI MANAGER!

Elev, Ioana-Victoria Nedelcu, clasa a VI-a A

"Muzica răscolește toate sentimentele; și, ca și după o furtună, sufletul, liniștindu-se, devine mai bun, mai îngăduitor, mai nobil." - Vasile Conta

CE ESTE MUZICA? Dacă ne vom uita într-un dicționar, vom găsi următoarea definiție:

MUZICĂ, (1) Artă de a exprima sentimente și idei cu ajutorul sunetelor combinate într-o manieră specifică; (2) știință a sunetelor considerate sub raportul melodiei, al ritmului și al armoniei.

Însă muzica înseamnă mai mult decât atât. Muzica este un univers magic, în care totul este posibil. Aceasta ne învăluie sufletul în liniște și armonie și ne face să fim mai buni și mai deschiși. Cu ajutorul muzicii putem evada din cotidian și putem lăsa problemele deoparte, bucurându-ne de viață. Așadar, muzica este o adevărată comoară, pe care, din păcate, nu mulți știu să o prețuiască.

Imaginează-ți cum ar fi viața fără muzică! Eu cred că ar fi o viață anostă, lipsită de culoare, deoarece muzica reprezintă o parte din fiecare dintre noi.

De la vârsta de cinci ani, în fiecare vineri îmi place să merg la filarmonică. Nu ratez aproape niciun concert. De prima dată când am fost la filarmonică, am fost fascinată.

De ce să asculți muzică în căști? Să fii prezent în sala de concerte și să trăiești muzica alături de interpreți este mult mai captivant. În plus, aici poți cunoaște și alți oameni care iubesc muzica, cu care îți poți împărtăși impresiile despre o anumită piesă muzicală, sentimentele pe care ți le-a provocat aceasta, modul de interpretare.

Mulți tineri aleg să asculte muzică ușoară, în defavoarea muzicii clasice. Muzica simfonică este foarte importantă pentru educația tinerei generații, pentru că prin complexitatea ei, are o

influență pozitivă asupra creierului. În schimb, muzica agresivă, zgomotoasă, nu face altceva decât să obosească creierul.

Rolul Filarmonicii „Oltenia” este de a-i ajuta pe craioveni să înțeleagă importanța muzicii clasice, dar și de a face cunoscut și iubit acest gen muzical. Concertele susținute la azile de bătrâni, case de copii sau cele dedicate femeilor însărcinate demonstrează craiovenilor că muzica simfonică este hrană pentru suflet.

Dacă aș fi manager, chiar și pentru o zi, aș încerca să aduc în număr cât mai mare tineri la concertele filarmonicii, pentru a învăța și tânăra generație să aprecieze muzica simfonică. Cultura muzicală a tinerilor trebuie educată. Atât elevii școlilor obișnuite, cât și cei ai Liceului de Arte „Marin Sorescu” trebuie îndemnați să meargă regulat la concerte alături de profesori, dar și să asiste la repetiții. După un timp, mersul la filarmonică se va transforma într-o plăcere.

Tot pentru îmbogățirea culturii muzicale a tinerilor, aș acorda o zi pe săptămână unei activități unde tinerii sunt invitați să le pună întrebări artiștilor ce vor urca pe scena filarmonicii. Tot aici vor afla mai multe lucruri despre piesele ce vor fi interpretate, dar și despre compozitorii lor.

O altă idee de-a mea este de a organiza adunări la care melomanii de toate vârstele pot veni cu idei privitoare la ceea ce și-ar dori să asculte sau să schimbe la filarmonică. Aceste idei vor fi folosite pentru a face filarmonica un loc cât mai primitor pentru spectatori. Putem câștiga încrederea melomanilor arătându-le că părerea lor contează. Astfel, aceștia vor începe să considere filarmonica o a doua casă.

De asemenea, aș organiza și seri cu muzică accesibilă, precum muzica de film, arii cunoscute, cafe-concert și multe altele, pentru a atrage cât mai multă lume la filarmonică.

Acestea sunt câteva din ideile mele pentru a face filarmonica un loc cât mai iubit și frecventat de către publicul craiovean. Îmi doresc ca muzica simfonică să fie apreciată din ce în ce mai mult de către craioveni.

Și eu pot fi manager!

PROIECTUL 2Π – PIANIȘTI ȘI PICTORI

Elev, Neacșiu Luca

Prof.îndrumător: Oana Constantinescu

Proiectul cultural educațional, s-a născut acum trei ani, din dragoste pentru copiii care iubesc muzica și arta plastică.

Prin acest proiect, am dorit să încurajăm elevii să cânte în fața publicului, în cadrul unor audii și concerte susținute pe scena Filarmonicii “Oltenia” și la Galeriile “Cromatic” ale Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Dolj. Aceste activități, susținute o dată pe semestru în cele 2 locații, s-au dovedit a fi motivante pentru copiii deosebiți, care încearcă, prin munca susținută, să atingă performanța.

Considerăm că, în domeniul muzical, concursurile sunt uneori subiective, acest lucru afectând “aripile” pe care suntem datori să le dăm elevilor noștri. Prin Proiectul 2Π – *Pianiști și pictori*, elevii reușesc să valorifice munca lor, nu numai pentru notele de la examenele semestriale și anuale, ci și pentru publicul iubitor de artă.

2π – Pianiști și pictori – este un cerc al încrederii pe care profesorul o transmite elevului, prin susținerea și motivarea spirituală, de a împărtăși cu publicul un crâmpeli de artă, rupt din sufletul fiecăruia.

Proiectul este doar la început de drum, dar pregătește surprize plăcute, tuturor celor care au curiozitatea să asculte și să privească ceea ce elevii aduc pe scenă și pun pe pânză...

Proiectul implică atât instituțiile menționate mai devreme – Filarmonica "Oltenia" și Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Dolj, care s-au distins prin modul de a ne oferi suportul necesar- cât și alte școli partenere, Școala Gimnazială "Sf. Dumitru" și Școala "Ion Creangă" din Craiova.

Echipa de profesori colaboratori a fost mereu în schimbare, datorită faptului că acela care a coordonat a dorit să dea culoare activităților, prin implicarea unor elevi care studiază și percuție, canto, chitară sau vioară. Sunt de menționat însă prof. Ionuț Moandă Sorin, prof. Wesmas Daniel și prof. Dorina Smarandache, care au fost constant și permanent implicați, încă de la începutul proiectului *2π – Pianiști și pictori*, în activitățile din calendar.

Se dorește ca în viitor, fiecare dintre cei care sunt implicați sau dintre cei care doar ascultă și privesc, să reușească să privească spre micile talente, așa cum ea privește fiecare moment petrecut în compania elevului: cu dragoste, încredere și responsabilitatea care DĂ ARIPI, nu cu atitudinea nepotrivită și rece, care încearcă să le frângă... Motto-ul proiectului este un mesaj care merită luat în seamă:

« *Fii atent la gândurile tale, că ele se fac cuvinte,
Fii atent la cuvintele tale, că ele se fac fapte,
Fii atent la faptele tale, că ele se fac obiceiuri,
Fii atent la obiceiurile tale, că ele se fac caracter !* » (Coran).

ARHITECTURA, JOCUL SAVANT

Puiu Dragos, clasa a XII-a B

Premiul I, Faza Națională Olimpiada de Arte Vizuale

Arhitectura este jocul savant, complex și inteligent al volumelor reunite sub lumină.

În opinia mea, arhitectura este forma cea mai complexă și în același timp simplă, de a-ți putea exprima reveria în legătură cu un anumit spațiu.

Arhitectura nu constă în construirea propriu-zisă a unei clădiri, ci este jocul sau organizarea unui adăpost sau, mai bine zis, o haină care se potrivește persoanei care o poartă, dar totodată se adresează și spațiului exterior.

Într-un spațiu virtual, casa nu are niciodată mai mult de trei nivele: pivnița, parterul și podul. Pivnița reprezintă un spațiu închis, întunecat, pe care ni-l imaginăm întotdeauna de pe cea mai înaltă treaptă, fiindu-ne prea frică să coborâm pe scările care mereu coboară.

Parterul este spațiul intermediar, al confortului, unde se desfășoară majoritatea activităților.

Podul simbolizează cuibul, spațiul la care ajungem numai prin intermediul scărilor pe care întotdeauna le vizualizăm urcând, el este cald, luminos, opusul pivniței, deoarece permite ca natura, mai ales soarele, să intre.

Omul , auzind niște zgomote care vin dinspre pivniță, fuge repede în pod să vadă dacă a intrat vreun hoț.

În realitate, omului îi este frică de pivniță, unde lumina soarelui nu poate pătrunde, unde nu poate găsi explicație pentru aceste zgomote, pe de altă parte ,în pod soarele luminează totul, dezvăluind misterele zgomotelor, care în subteran parcă provin de la monștrii produși de imaginația noastră.

Casa unui pustnic într-o pădure reprezintă rezistența acestuia, ca și ființă, care a trăit de-a lungul timpului, supusă la deformări produse de vânturile furtunilor puternice.

Fereastra luminoasă, care se vede de departe printre crengile copacilor , reprezintă lumina ce veghează și supraveghează asupra pustnicului.

În concluzie, arhitectura nu este nici pe departe numai despre casă, ca și obiect, ci este mai mult o pledoarie despre casă ca și ființă, care te protejează de intemperii, în care te simți confortabil și în care iarna pare mult mai călduroasă.

POEMELE COPILĂRIEI

PRIMĂVARA

Elev : Bobocică Riana Maria, clasa a II-a A

Prof. coordonator, Boiangiu-Diaconu Viorica-Liliana

Ilustrație, Armăsarul Denis, clasa a XII-a B

Mândra anului crăiasă
Eleganta Primăvară,
Cu alai de flori și găze
Vine iar la noi în țară.

Soarele mai cald zâmbește,
Poleind cu-a lui suflare,
Mantia înmiresmată
A grădinilor în floare.

Lâng-o tufă de sulfină
Se ivește-un soldățel.
Se îndreaptă spre lumină,
E gingașul ghiocel!

Delicatele brândușe
S-au gătit în haină nouă,
Și își scutură cochete
Picăturile de rouă.

Zambila cea parfumată,
Plăpândeale lăcrămioare,
Vioreaua, liliacul,
Iau parte la sărbătoare.

Grațioși fluturi în roiuri
Veseli zboară-n patru zări,
Rândunele guralive
Se întorc din depărtări.

O! Ce bucurie mare!
Ce petrecere-n zăvoi!
Primăvară, de ce oare
Nu rămâi veșnic la noi?

DE PAȘTI

Elev : Zamfir Alexandru Mihai, clasa a II-a A
Prof. coordinator, Boiangiu-Diaconu Viorica-Liliana
Ilustrație, Armăsar Denis, clasa a XII-a B

Este iarăși sărbătoare,
Liliacul e-nflorit
Și noi toți, cu mic cu mare,
Pentru Paști ne-am pregătit.

Copiii-s cuminți și harnici
Și sunt tare drăgălași,
Căci așteaptă fiecare
Un dar de la iepuraș.

Roșii-s ouăle pe masă,
Numai bune de ciocnit,
Drobu-i cald, miroase-a pască
Și-a cozonac rumenit.

Pacea ne coboară-n suflet
Și simțim cu-adevărat
Când iubirea ne-nconjoară
Că Hristos a înviat!

CE ESTE COPILĂRIA?

Elev, Anghelescu Patricia, Clasa a III-a B
Îndrumător, prof. Nuță Olimpia
Ilustrație, Bădoi Viorel, clasa a XII-a C

Copilăria-i o rază de soare,
E primul și cel din urmă cuvânt,
E țesută-n aur și-n mărgăritare.
Copilăria-i o adiere de vânt

Copilăria-i un zâmbet, un vis, o veselie,
E pasărea ce-alunecă-n zare
Și-un gând pribeag de-o veșnicie.
Copilăria-i o suavă floare.

Copilăria nu trebuie răpită,
Căci e primul nostru cuvânt.
Și o comoară prea greu găsită...
Copilăria-i o adiere de vânt...

IEPURAȘUL de PAȘTE

*Elev, Grecu Georgiana, Clasa a III-a B
Profesor îndrumător, Nuță Olimpia
Ilustrație, Naidin Ionuț, clasa a IX-a C*

Țop! Țop! Țop!

- Cine e? Oare iepurașul e?
- Eu sunt! Eu sunt, Iepurilă!

Ți-am adus în coșuleț,
Un ou mic petrecăreț!
Și-am adus o bombonică,
Pentru o fetiță mică!
Cozonac pentru mămică
Și vin roșu într-o sticlă,
Să-l serviți și pe tăticu!

Iepurilă a plecat,
Să livreze bucurii
Și la alți copii!

ȚARA MEA

*Elev, Idolu Rebeca Maria, Clasa a III-a B
Profesor îndrumător, Nuță Olimpia*

Țara mea mi-e foarte dragă
Toți românii o iubesc,
Moldoveni, munteni, olteni,
Aceași limbă o vorbesc.

Peste mări și peste munți,
Oriunde ar fi în lume
Românul tot român rămâne
Și poartă același nume.

Țara mea cu munți și văi,
Cu mare și lacuri multe,
Cu cetăți și bogății
Nu îmi pot ieși din minte.

COPILĂRIA

*Elev, Ileana Edward Andrei, Clasa a III-a B
Îndrumător: prof. Nuță Olimpia
Ilustrație, Simona Cojocariu, clasa a XI-a C*

Copilăria este un mod de viață frumos,
Când învățăm să nu luăm haina pe dos.
Suntem mici ca niște pitici,
Dar uneori ne dăm voinici.
Ne luptăm cu roboței de lego și,
Alergăm cu mașinuțe pe circuite închipuite;
Ne plac poveștile cu zâne și Feți – Frumoși,
Dar mai mult cele cu monștri haioși
Suntem alintați și mult răsfățați
De bunici, mame și tați.
Iubim copilăria, așa că, visați
Cu noi să vă bucurați!

COPILĂRIA MEA

*Elev, Preda Alexandra, Clasa a III-a B
Îndrumător: prof. Nuță Olimpia*

Copilăria e încă lângă mine,
Un pas ce l-am făcut chiar ieri,
O vorbă în cuvinte line,
Cu alintări și multe dezmierdări.

Copilăria, imaginea din mine vie
Ca o câmpie de ani înfloriți,
E amintirea ce mereu reînvie
Ca niște flori sau pomi înmuguriți.

JOC DE COPIL

Elev, Cristina Tomescu, clasa a IV-a A
Prof. îndrumător: Popa Olimpia - Alunița
Ilustrații, Miu Ioana, clasa a XI-a B

Îmi place să râd,
Îmi place să cânt.
Îmi place să mă joc,
Nu pot sta deloc!
Îmi place să dansez,
Îmi place să visez!

Îmi place să zbor
Pe-o umbră de nor.
Să țin pe umăr soarele
Și în palmă stelele.
Sub mine e marea
Albastră ca zarea.

O zână mă cheamă,
Și stau fără teamă:
De mână m-a luat,
Și cu ea am zburat
Într-o lume cu basme
Cu multe miresme:
Miresme de tei
Cu pupeze-n ei,
Miresme de flori
În mii de culori,
De cireșe coapte
Visate din noapte,
De foi gălbenite
Din neguri venite.
Și știu c-am ajuns
Într-o lume de vis,
Cu năzdrăvanii
Cuvinte hazlii.
E lumea mea și-a lor
E lumea copiilor
Lumea "Amintirilor..."

Bunica zâmbește, zâmbește și mama!
Cu ele aproape îmi dispare teama.
Bunicul, tăticul, și ei mă privesc,
În ochii lor calzi mă oglindesc,
Și copilăria întreagă o regăsesc.

GÂNDURI DE PRIMĂVARĂ

Pîrvu Maria, clasa a IV-a A

Prof. îndrumător, Popa Alunița

Ilustrație, Bădoi Viorel, clasa a XII-a C

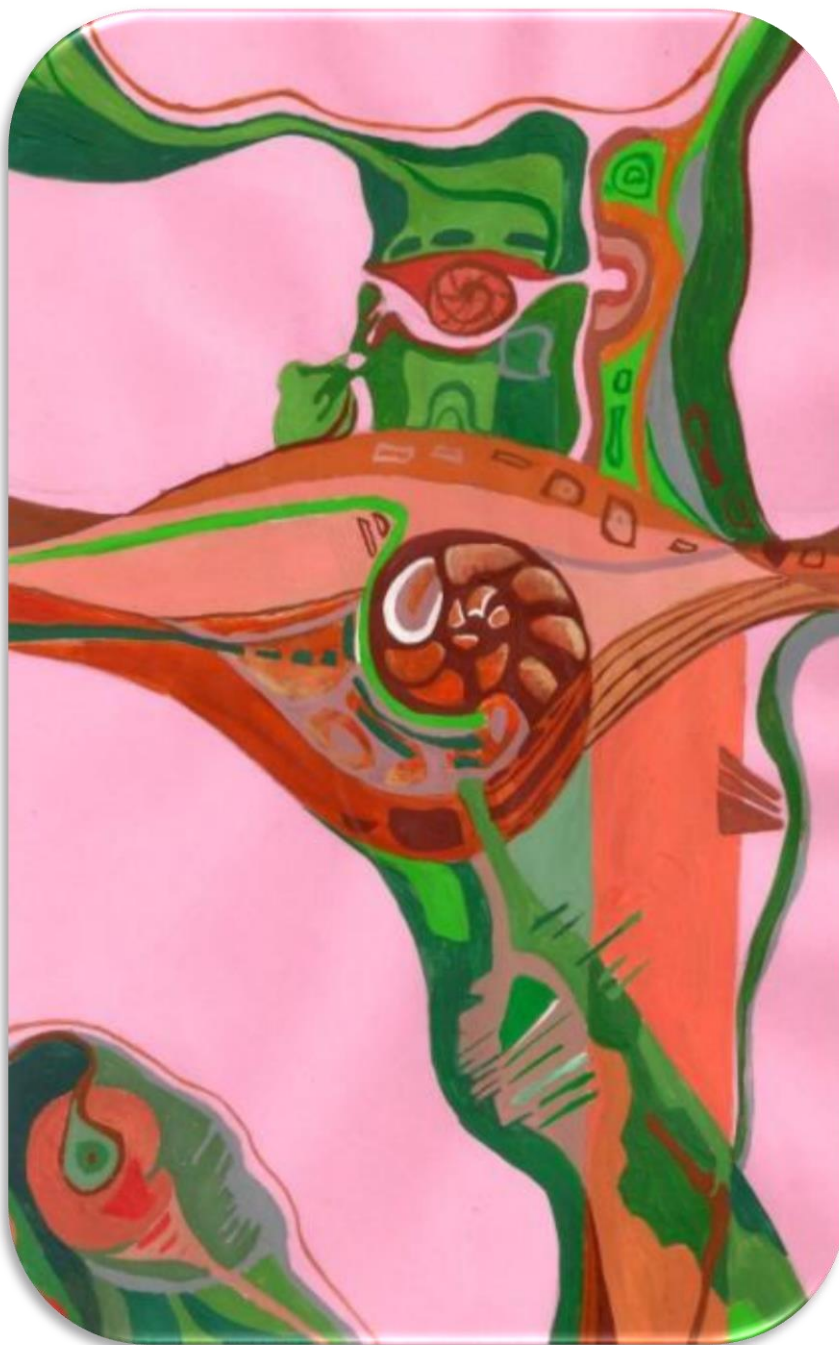
Primăvara a venit
Cu alai de rândunele
Si presară pe câmpii
Covoare de floricele.

Ghiociei, toporașii,
Liliacul și narcisele,
Vestitorii ei gingași,
Dau parfum grădinii mele.

După iarna grea și rece
Cu zăpezi și flori de gheață,
Gâze, flori și buburuze,
Toate s-au trezit la viață.

Printre crengile-nflorite
Se aude ciripit,
Parcă păsările lumii
La noi toate au venit.

Primăvară, primăvară,
Bun venit la noi în țară!
Aduci multe bucurii,
Veselie de copii.

COPILĂRIA

Elev: Pătru Luca, clasa a II-a A
Prof. îndrumător, Boianu-Diaconu Viorica-Liliana
Ilustrație, Birtu Mihai, clasa a IX-a B

A fost odată ca nici o altă dată!

Toți poeții au cântat-o,
Că n-au vrut sau dinadins.
A trecut... a fost un vis!
Ce-i mai dulce și frumoasă
Vârsta-ntâi a fost aleasă.
Ce e mai înălțător
Să spui *mamă* încetișor,
Apoi primii pași spre lume,
Să le spui că ai un nume!
Toată ziua să te joci,
Să nu știi cum trece timpul,
Cu prietenii mereu
Să alergi spre curcubeu!

ÎNĂLȚARE

Elev: Pretuleac Ștefan, clasa a VI-a
Prof. îndrumător, Bușu Codruța

Privește dincolo de nori
Spre ceruri înstelate,
Să vezi cum visele se nasc
Din stele-ngemănate.

Privește dincolo de azi,
De mâine, de poimâine,
Să te înalți ca falnici brazi
Pe creste spre 'nălțime.

Privește dincolo de-apus,
De-a fost și de uitare,
Să afli iarăși un răspuns,
Alt răsărit de soare.

Privește dincolo de vis,
De zbor, de poezie,
Să înțelegi că ești un strop
De dor, din veșnicie...

METAMORFOZĂ

Profesor, Katerina Iulia Anghel

Ilustrație, Tudorescu Lucian, clasa a XII-a C

Dacă soarele s-ar pulveriza cândva în mare,
La mal nu vor veni valurile, purtând pe coamă aur pur,
Ci doar noi doi, ținându-ne de mână
Sfioși, să nu le tulburăm împreunarea.

PRIMĂVARA, ANOTIMPUL RENAȘTERII

Elev, Petria Izabela, Clasa a III-a B

Profesor îndrumător, Nuță Olimpia

Ilustrație, Voicu Vanesa, clasa a XII-a C

Primăvara, toată natura înținerește. Ea ne întâmpină cu flori, lumină și culoare. Iarba este proaspătă și verde. Dealurile și câmpiile au înverzit, iar livezile se pregătesc să înflorească.

Pe pajiște, florile au așternut un covor multicolor și ne îmbie cu parfumul lor înmiresmat.

Și oamenii se bucură de renașterea naturii. În livezi, ei curăță pomii, iar în grădini sapă pământul, plantează flori și legume.

Animalele se trezesc din hibernare și ies la plimbare pentru a sărbători venirea primăverii.

Copiii se bucură alergând prin poieniță după mielușii zburdalnici.

Primăvara ne aduce tinerețe, voieșie și multă culoare.

MAMA

Elev: *Borocan Lavinia, clasa a VII-a A*

Prof.îndrumător, *Bunget Marilena*

Ilustrație, *Natașa Ionică, clasa a XII-a C*

Raven își așeză capul pe pernă. Casa era liniștită, la fel și strada. Căldura era atât de înăbușitoare, încât o puteai simți în oase. Ochii i se liniștiră și se închiseră. Tocmai când visul era mai dulce, o auzi.

Auzi atât de bine țipătul unei femei, încât s-ar zice că venise din casă. Gândul o înspăimântă și groaza deja îi întuneca rațiunea. Îi era atât de frig, de parcă temperatura de mai devreme scăzuse cu mult sub zero grade. Se simți fragilă în maioul ăla subțire. Țipătul se auzi din nou și putu să deslușească vocea. Era mama ei. De data asta, nu mai avea timp de gândit. Tălpile parcă îi luaseră foc, în drumul spre camera mamei.

Acum nu mai auzea nimic. Ochii îi ieșiră din orbite, în timp ce țipă după mama ei. Ușa era încuiată. Începu să urle, să cerșească orice semn de la mama ei, ba chiar speră că efortul ei de a sparge ușa cu picioarele nu fusese în zadar. Degeaba. Casa era chinuitor de tăcută.

De pe podea, unde stătea încolăcită smiorcăindu-se, îi veni geniala idee. Intră înapoi în camera ei și fugi pe balcon. Din fericire, balconul și geamul mamei sale erau prinse de o țeavă veche, dar rezistentă. Săltă un picior peste balustradă și prinse bine țeava cu mâinile. Tot corpul îi tremură când își dădu seama că singurul lucru care o împiedica să nu cadă în gol de la 30 de metri era o țeavă. Gândi cu toată puterea ei că trebuia să-și salveze mama.

Picioarele îi păreau grele și departe de ea, iar mâinile o usturau. Nu era nici măcar un om pe drum care să-i fie martor la cascadorie, deci nicio ființă care s-o ajute. Ultimul milimetru dintre ea și pervaz i se păru infinit. Cel puțin geamul era deschis.

Întinse piciorul drept către pervaz, dar îi alunecă. Cu un scâncet reuși să-și recapete echilibrul și ultima urmă de calm pe care o mai avea. Închise ochii, și întinse atât de mult picioarele, încât avu impresia că nu le mai are. Din fericire, acum era în camera mamei sale, dar nici urmă de mama sa. I se tăie răsuflarea, când văzu cheia din broască. Obiectul se mișcă. În următoarea secundă ceva ascuțit îi străpunse spatele și căzu lată pe podea. Încercând să nu se gândească la moarte, vru să vadă ce i se întâmplase.

O față atât de familiară o privea, încât ar fi putut spune, ba nu, ar fi putu jura că e mama ei.

PRIN FEREASTRA TIMPULUI...CRAIOVA , UN ORAȘ PLIN DE ISTORIE

Informații culese de Tomescu Cristina, clasa a IV-a A

Prof. îndrumător, Popa Alunița

Ilustrație, Cosmina Tircomnicu, clasa a XII-a C

Craiova este și astăzi capitala Olteniei, reușind peste ani să rămână un oraș de o mare importanță, fiind reședința județului Dolj.

Încă din Epoca Străveche sunt atestate arheologic așezări în zona vestică a Craiovei, de-a lungul malului stâng al Jiului și în zona actuală a acesteia.

În Craiova de azi se află ruinele străvechii reședințe a tribului geto-dac al Pellilor, Pelendava geto-dacă (400 î.Hr.).

În 102 d. Hr. Pelendava este cucerită de romani care au construit un castru pe locul actual al cartieiului Mofleni. Castrul se află în vecinătatea mănăstirii Bucovățul Vechi (Coșuna) și a fost construit întâi din valuri de pământ întărit (în timpul împăratului Traian), apoi din piatră și cărămidă (în vremea lui Hadrian). Pelendava romană a cunoscut o dezvoltare înfloritoare.

Localitatea a fost atestată documentar pentru prima oară pe *Tabula Peutingeriana*, o hartă a Imperiului Roman din anul 225 d. Hr. S-au descoperit multe unelte, arme monede emise în timpul împăraților: Traian, Antonius Pius, Marcus Aurelius, Gordian al-III-lea și Aurelian.

În afara denumirii antice Pelendava și a numelui Craiova, localitatea a mai purtat începând cu VII-VIII denumirea de Ponsiona (pod peste Jiu)-denumire regăsită pe o hartă alcătuită în preajma bătăliei de la Nicopole (1336), păstrată la Biblioteca Națională din Paris.

Originea numelui actual al orașului plutește în legendă. După unii, numele ar veni de la Craiul Ioniță Caloian, care devine pentru o perioadă împărat al Imperiului vlaho-bulgar, dar care, potrivit cronicilor grecești ale lui Nicetas Choniates Akominatos, este nevoit să se refugieze o perioadă la nord de Dunăre, unde devine "domn peste niște vlahi din neamul lui".

Bogdan Petriceicu Hașdeu fixează originea numelui orașului în epoca cneazului Ioan.

Două puternice familii, Basarabii și Craioveștii, vor domina, pentru câteva secole destinele orașului.

O parte a istoricilor, în frunte cu Constantin C. Giurescu, Nicolae Iorga, B. P. Hașdeu susțin că pe teritoriul de azi al Craiovei a fost teatrul Bătăliei de la Rovine din timpul lui Mircea cel Bătrân (10 octombrie 1394).

Țara Românească, în vremea lui Mircea cel Bătrân a fost împărțită în două, iar Băniei Craiovene îi revenea sarcina administrării întregii Oltenii.

În 1593 Mihai Viteazul devine banul Craiovei. În timpul lui, Craiova a cunoscut o puternică dezvoltare. Mihai Viteazul avea oastea formată din ostași de frunte ai Craiovei: frații Buzești (Stroe, Radu și Preda), frații Golești, Baba Novac, Banul Mihalcea, Banul Măracine etc.

În anii 1735 pandurii și haiducii au intrat în Craiova și i-au izgonit pe ultimii supraviețuitori ai Austriei.

În anul 1770 Craiova devine capitala Țării Românești pentru un an.

În anul 1821 Tudor Vladimirescu a spus despre Craiova că este "capitala pandurilor și orașul sufletului meu".

Familia Bibescu a dat Țării Românești pe ultimii săi domnitori: frații Gheorghe Bibescu (1842-1848) și Barbu Știrbei (1849-1856).

În anul 1857, cu ocazia Unirii Principatelor, peste 6 000 de oameni s-au adunat la flacăra torțelor, la Craiova. Teodor Aman a immortalizat momentul.

În anul 1908 Craiova avea 51 404 locuitori, fiind al doilea oraș ca mărime din țară, după București.

În 1916 Craiova este ocupată de trupele germane.

În 1944 în Oltenia existau 783 de moșieri. Orașul a fost acaparat de comuniști la mijlocul lunii februarie 1948, fiind ultimul mare oraș căzut în mâinile noii puteri.

În 1989 are loc marea revoluție din decembrie, de înlăturare a comunismului "Craiova devenind oraș martir".

DANSUL - UN MOD DE VIAȚĂ

Elev: Preda Florentina, Clasa a XI-a B

Dacă cineva m-ar întreba ce înseamnă dansul pentru mine, aș avea o reacție cel puțin stranie.

Probabil aș zâmbi și aș spune cu inocență: NU ȘTIU. Un răspuns inadmisibil pentru cineva care practică dansuri de aproximativ 8 ani. Și totuși, acceptat. E greu să rup din mine imaginea dansului, semnificația lui pentru mine, atunci când el însuși constituie viața mea. E greu să separ sentimentele mele firești de trăirile provocate de dans, căci ele se întrepătrund într-un tot unitar. Mă gândesc cum ar fi să rup pentru o zi dansul din viața mea și constat cu stupeoare că mi se arată un vid sufletesc. E greu după atâta timp investit, atâtea emoții și trăiri, să mai faci diferența între viața ta obișnuită și dans. Toate amintirile plăcute sau neplăcute din copilărie se leagă într-un fel sau altul și de dans și mi-e imposibil să le dezleg. Viața mea a fost până acum un pic alfel, decât a prietenilor mei și sunt convinsă că așa va fi și de acum înainte.

Totuși am continuat ... în fiecare zi, la aceeași oră-antrenamente; am trecut prin diferite stiluri și le-am aprofundat pe cele care mi se potriveau. Deja e o boala sau mai bine zis, un drog... La început îți place senzația produsă, te simți fericit și lipsit de griji, atunci când dansezi. De aceea vii la antrenament și a doua zi, ca să regăsești senzația de fericire și bucurie sufletescă. Cât ești pe scenă, nu te gândești la altceva, decât la magia dansului.

CĂLĂTORIE PRIN VIAȚĂ

Elev, Miu Ioana, clasa a XI-a B
Prof. îndrumător, Bușu Codruța

Cu siguranță mulți se întreabă cum este să fii Președintele Consiliului Elevilor. Sincer vorbind, este una dintre cele mai dificile "slujbe" pe care un elev le poate deține, dar este și una dintre cele mai frumoase. Cu toate acestea, eu îi încurajez pe toți cei care decid să se implice în asemenea activități, doresc din toata inima ca la alegerile ce vor avea loc la începutul anului următor, să fie cât mai mulți candidați și sper ca pregătirea și experiența anterioară să îi recomande.

Poate că pare exagerat, dar numărul de beneficii ale acestei funcții întrece cu mult așteptările. Consider că anul acesta am avut cea mai mare evoluție pe plan personal: mi-am lărgit orizonturile, mi-am îmbunătățit abilitățile de comunicare, am învățat mai multe despre lucrul în echipă, dar mai presus de atât, am învățat să coordonez o echipă. Pe plan județean am luat parte la nenumărate training-uri, despre care pot spune că sunt de folos în orice carieră aș alege, multe dintre ele derulându-se în excursia care ne-a fost oferită.

Sunt elevă în acest liceu din clasa I și pot afirma cu tărie că toate schimbările ce au avut loc de atunci, nu au făcut decât să aducă un plus în toate domeniile. Poate că faptul că este un liceu cu profil artistic îl face diferit de toate celelalte licee din oraș, venind cu o atmosferă mai caldă și mai primitoare. Când a început școala nu realizam ce înseamnă cu adevărat arta și nici cât de diverse sunt domeniile pe care aceasta le cuprinde, dar spiritul artistic al doamnei Mihali și-a pus amprenta pe modul meu de gândire. Dânsa mi-a demonstrat că umorul de calitate are o bază intelectuală și m-a învățat că toate lucrurile au și o parte bună.

Cât de mare pare școala noastră din afară, atât de mică și familiară devine pe parcurs ce ajungi să o cunoști. Călătoria mea prin școală m-a făcut să îmi descopăr pasiunea pentru desen. De fiecare dată când desenez, am ocazia să creez o noua lume după bunul meu plac, pe coala albă toate gândurile par să prindă viață. Cu ajutor din partea doamnei prof. Dincă am realizat că orice din jurul meu poate fi transpus pe pânză; chiar dacă arta abstractă este cea care mă reprezintă, am învățat să desenez compoziții clasice, ba chiar și naturi statice.

Ajunsă la liceu, am decis să mă alături Consiliului Elevilor. Considerând că nu am pregătirea necesară, nu m-am avântat la o funcție importantă de la început, abia acum, în clasa a XI-a am decis că mă pot descurca, și sper că nu m-am înșelat.

Reiau faptul că această experiență ca Președinte al Consiliului Elevilor a ajutat la dezvoltarea abilităților mele de a coordona o echipă, de a-i motiva pe cei din jurul meu, dar mai important decât atât, am învățat marea diferență dintre un lider bun și un șef.

Vreau să le mulțumesc tuturor celor care au fost alături de mine și m-au ajutat, în special doamnei diriginte prof. Mirea Ileana și doamnei prof. Bușu Codruța, fără ale căror încurajări nu aș fi scris acest articol. Nu în ultimul rând, vreau să le mulțumesc pentru susținerea și sprijinul acordat, doamnei director, prof. Vlădoiu Lucia și doamnei director adjunct, prof. Anghel Katerina.

UN POM, O FLOARE, O RAZĂ DE SOARE

Grupa Îngerașilor

Coordonator: Institut, Toma Deliana

Activitatea ecologică începe în grădiniță și trebuie continuată toată viața. Orientarea copiilor spre ceea ce este semnificativ și apoi punerea în situația de a produce idei, opinii personale, conduce la interrelaționarea eficientă cu unele aspecte ecologice. Copiii pot să-și asume responsabilități, dar uită repede de ele. De aceea, trebuie îndrumați, stimulați, evaluați permanent.

În cadrul programului "Școala altfel- Să știi mai multe, să fii mai bun! ", preșcolarii de la Grădinița Liceului de Arte "Marin Sorescu", elevii claselor a VI-a A și a VI -a C , și-au dat mâna într-o acțiune ecologică menită să le cultive dragostea față de natură și să le formeze o atitudine dezaprobatoare față de cei care încalcă normele specifice de păstrare și de ocrotire a mediului. În acest sens, cadrele didactice din unitate:Toma Deliana, Enea Gela, Bușu Codruța au inițiat acțiunea " Un pom, o floare, o rază de soare".

Conștienți de necesitatea de a ocroti natura, copiii au fost antrenați într-o activitate practică de ecologizare a curții școlii și de plantare de flori. Curtea școlii s-a umplut de râsete vesele de copii, mâini harnice au pregătit straturi pentru flori, care și-au găsit locuri noi în gropile săpate anticipat. Peisajul bogat în culori este gata să le arate celor ce au sădit că frumusețea florilor bucură privirile. Copiii au demonstrat la această vârstă cum se însușesc cel mai bine deprinderile și atitudinile pozitive față de natură și se formează premisele conștiinței ecologice. Sub ochii lor, florile plantate vor crește zi de zi, înfrumusețând curtea școlii.

Discutând cu copiii despre ceea ce am observat în natură, am remarcat cât de liberă era comunicarea lor în afara spațiului grădiniței/școlii și cât de mândri erau de munca lor. Am decis atunci să revenim periodic în acest loc și să-l îngrijim, să realizăm mesaje ecologice, pe care să le lipim pe copaci și poate, în felul acesta, vom reuși să schimbăm comportamentul acelor care lasă în urmă un adevărat dezastru ecologic.

O EXCURSIE DE VIS

Elev, Toma Andrea, clasa a VI-a C
Profesor îndrumător, Enea Gela

Doamna dirigintă ne-a promis că vom merge în excursie, la *Pasul Vâlcă*. Am așteptat cu nerăbdare data de 8 aprilie și, în sfârșit, a venit.

Dimineața, m-am trezit la ora 6.00. M-am îmbrăcat repede și am pornit spre Liceul de Arte "Marin Sorescu". Nu era o zi oarecare. Era ziua mult așteptată!

Am urcat în autocar și i-am rezervat un loc și prietenei mele, Teo. Apoi, autocarul a pornit spre C.N. "Carol I", unde m-am întâlnit cu vechii mei colegi. După ce toți ne-am așezat pe scaune, am pornit la drum.

Prima oprire trebuia să fie în parcul din Târgu-Jiu, dar pentru că ploua, am pornit mai departe. Ne-am oprit lângă Mănăstirea *Lainici* și am mâncat. În sfârșit am ajuns în Petroșani, unde ne aștepta telegondola pentru a urca pe munte, la Cabana *Pasul Vâlcă*. Am urcat toate fetele în telegondolă și am admirat peisajul.

Când am ajuns pe munte, am observat că era zapada. În șir indian, cu sacoșe, trolere, ghiozdane, cu un picior în zapadă și celălalt ud, împingând bagajele, am ajuns, în sfârșit, la cabană. Acolo, cei trei monitori ne-au servit cu ceai fierbinte și ne-au condus în cameră. După un timp, ne-au chemat în sala de mese și ne-au spus că vom merge pe munte, să ne dăm cu tiroliana. Bucurie maximă! Toți în șir indian, cu prăpastie în stânga și stânci în dreapta, printre crengile copacilor care ne furau căciulile, am ajuns la tiroliană. A fost mai lungă călătoria pe munte, decât plimbarea cu tiroliana, dar a meritat. Apoi am jucat tenis de masă, am vizionat un film și ne-am distrat până seara târziu.

A doua zi, ninge ca în povești. După micul dejun, am plecat în expediție pe munte. Am văzut conifere, foioase, mușchi și licheni. Am mers, pas cu pas, 6 km. Așa că atunci când am ajuns la cabană, nu ne mai simțeam picioarele.

Monitorii au organizat câteva jocuri distractive în zăpadă, apoi ne-am dat cu bobul pe pârtie. Mai târziu, am făcut un om de zăpadă, iepurași de zăpadă și ne-am bătut cu bulgări.

După - amiază, am învățat să facem un broscu origami, dar și brăduți și copăcei. Seara, am învățat toți un dans grecesc, după care a urmat discoteca.

În ultima zi, eu și colegii mei am învățat să tragem cu arcul. Nu am nimerit ținta din prima încercare, nici din a doua, dar...a fost distractiv. După masa de prânz, ne-am luat bagajele și, cu mare greutate, am urcat și am coborât la telegondolă, apoi la autocar.

La întoarcere am vizitat Mănăstirea *Lainici*. Apoi ne-am plimbat prin parcul din Târgu-Jiu unde am văzut *Masa Tăcerii* și *Poarta Sărutului*. Tot aici am vizitat și *Muzeul de Artă*.

Am fost în multe excursii, dar aceasta a fost o excursie de vis!

LIMBI STRAINE

O SCURTĂ POVESTIRE A ENEIDEI LUI VERGILIUS

Elevi Safta Adela, Medeleteț Ofelia, clasa a IX-a A

Îndrumător, prof. Oana-Lavinia Zaharie

Ilustrație, Tănăsie Vlad, clasa a XII-a C

Abstract

The Aeneid, the national epic of Roman people, is, not only one of the masterpieces of ancient literature, but one of the most valuable epics ever written. As it is known, Virgil began writing his epic in 30 B. C.

Written in Latin hexameter, *The Aeneid* is divided into twelve books. Virgil exploits the characteristic journeys, divine interventions battles, speeches and extended similes that are the-stock-in-trade of Hellenistic epic verse. But though his style also derives from that tradition, in *The Aeneid* Virgil extends his range, drawing on earlier stylistic sources and creating a highly individual method of presentation.

The poem is given universal and timeless relevance by the broad sweep of Virgil's narrative which encompasses the lives of ordinary folk, and recognizes with heartfelt compassion that the Roman empire was bought with their suffering and deprivation. *The Aeneid* is a story full of individuals who behave as real people still do. Virgil maintains an ambivalent view of the ideals and achievements of Augustus and gives a balanced account of imperialism. The poem is a profound meditation on every aspect and implication of power.

Eneida, epopeea națională a poporului roman, este, fără îndoială, nu numai una din capodoperele literare ale civilizației antice, ci și una din capodoperele universale, scrise vreodată. Vergiliu a început să o scrie în anul 30 î. Ch., așa cum se știe, la ordinul lui Augustus.

Deși la început, Vergiliu a ezitat să dea curs cererii lui Octavian Augustus, în cele din urmă, acceptă provocarea, scriind și rescriind poemul pe parcursul a mai multor ani, nereușind să-l finalizeze așa cum ar fi vrut, motiv pentru care a lăsat cu limbă de moarte ca manuscrisul să fie ars. Destinul, istoria și nu în ultimul rând Augustus au salvat epopeea de la distrugere, bucurându-i nu numai pe contemporanii lui Vergiliu, ci și posteritatea. Fără îndoială, Augustus i-a pus la dispoziție poetului tot ce era necesar pentru a-i oferi o viață lipsită de griji materiale, astfel încât singura preocupare a poetului să fie numai scrierea și cizelarea epopeii. Deși poemul se intitulează *Eneida*, el este, de fapt, dedicat lui Augustus, Vergiliu cătând până la sfârșitul vieții sale să îl aducă la o formă cât mai aproape de perfecțiune.

Moartea autorului a adus o notorietate și mai mare poemului, acesta fiind studiat în școli, ceea ce denotă un interes imens din partea cetățenilor romani. Însăși faima poetului avea să crească după moartea sa, fapt relatat de istoricul latin Suetonius în opera sa pierdută *Viața lui Vergilius*. Toate aceste informații ne parvin din secolul al IV-lea prin intermediul gramaticianului Aelius Donatus, care, se pare, a avut ca sursă de informație chiar opera pierdută a lui Suetonius, *Viața lui Vergilius*.

La sfârșitul secolului al V-lea, gramaticianul Ambrosius Macrobius compunea un dialog ce s-a numit *Saturnalia*, dialog în care invitații la o petrecere discutau despre *Eneida*. Printre invitații de la petrecere se găsea și profesorul Servius, care în viața reală scrisese un comentariu despre *Eneida*, comentariu ce s-a dovedit a fi o sursă valoroasă de informații pentru cercetătorii de mai târziu.

Chiar și după ce creștinismul a devenit religia oficială a Imperiului Roman, Vergiliu a continuat să fie apreciat. Pe întreaga perioadă a Evului Mediu, Vergiliu a fost receptat ca fiind un "suflet prin excelență creștin" (a naturally Christian soul) (expresie convențională folosită pentru persoanele care ar fi îmbrățișat creștinismul dacă nu ar fi trăit înainte de Christos). Ceea ce a stat la baza acestei convingeri despre Vergiliu sunt chiar versurile Eneidei, din care reiese compasiunea poetului pentru eroii săi, însă mai mult de atât o reprezintă a IV-a Eclogă în care Vergiliu prevestește o epocă de pace și prosperitate care coincide cu nașterea unui copil sfânt. Tot în această perioadă, Vergiliu devine subiectul unor legende, care îl prezentau ca pe un magician cu puteri paranormale, umbrindu-i valoarea sa ca poet. În ciuda acestui fapt, scrierile sale (*Georgicele*, *Bucolicele* și *Eneida*) au continuat să fie citite, chiar și de cei care urau religia politeică păgână a Romei antice, deoarece aceste opere erau instrumente ideale de predare a gramaticii și a retoricii latinești.

DO WHAT YOU CAN WITH WHAT YOU HAVE

Pupil: Cioc Laura-Elena

Coordinating teacher: Mirea Ileana, Class: IX B

Leaves rustled beneath my weight as I blinked into consciousness. Slowly, I lifted myself on my elbows and analyzed my surroundings. I was in a forest, that much was obvious, but as to how I had gotten here was beyond me. The sun was setting just as the moon was rising, thus turning the scenery before me into a mishmash of colours.

I grabbed the trunk of the nearest tree to help lift myself and winced instantly as I felt a surge of pain in my left hip. I stared at my side as my gaze was met with the gleam of a bloodied shard of glass sunk into my flesh, continuously ripping through my shirt with every move I made. What.. ? Careful not to make things worse, I tore my scarf in two and pressed my back against the bark of the tree. Counting to ten, I took a deep breath and grabbed the protruding part of the glass shard, using all of my concentration on that particular task of removing the intrusive object.

With the scarf tied securely to my hip I walked, albeit slower than I would have preferred, through the branches, following the running stream. Where is water, there are people. After no less than ten minutes of walking I heard the unmistakable sound of an engine and I quickened my pace until a trailer came into view, whose emblem resembled that of a Volkswagen's. I had stumbled into someone's camp.

"Excuse me, I am lost" I called out, "can you help me?" No answer.

I approached the trailer and tried knocking. Once. Twice. Nothing. At my third knock, the door opened by itself. There was an incoherent noise coming from the near-by radio, thus I picked it up and focused on the words. None seemed familiar. It sounded like a drunken man

desperately trying to put two sentences together and the last time I had heard something like it I was in German class.

And so, I found myself lost in this foreign country where I did not know the language and I was not able to communicate? What might have happened to me?

**“LE POINT DE VUE LE PLUS SIMPLE
EST TOUJOURS LE MEILLEUR.”**

Elev :Cristian Alexandru CIUCĂ, clasa a XII-a C

Prof. coord, Emanuela CIOLACU

Ilustrație, Puiu Dragoș, clasa a XII-a B

Les meilleures choses dans la vie sont simples, cela est également vrai quand il s'agit d'opinions. Albert Einstein a dit: «Si vous ne pouvez pas l'expliquer simplement, vous ne comprenez pas assez bien » cette citation explique mon simple avis très bien.

La caractéristique la plus importante d'une opinion est qu'elle est censée être le seul composant à comprendre un concept. La différence entre un fait et une opinion est que l'avis est censé être un mécanisme subjectif dans lequel plusieurs faits agissent comme des engrenages et autres pièces du mécanisme. La partie subjective de ce mécanisme sont les boulons, ils gardent les choses ensemble.

La simplicité est l'un des aspects les plus importants dans la société d'aujourd'hui. Dans un monde aussi complexe que le nôtre, la simplicité est l'aspect le plus apprécié. Comme les choses deviennent de plus en plus complexes, nous commençons à apprécier la simplicité plus que toute autre chose. Même si nous avons tendance à compliquer les choses, la plupart des gens peuvent voir la beauté de quelque chose qui a été construit pour être simple. Vous pouvez trouver la beauté dans presque n'importe quoi, mais vous trouverez qu'il est le plus facile de la rencontrer dans les choses simples.

Des idées simples viennent du désir de changer quelque chose qui est trop compliquée pour être agréable ou fonctionnelle. Ce sont les idées qui changent le monde en un meilleur endroit pour vivre. Ces idées se font de l'innovation. La curiosité est un concept simple mais c'est probablement la chose la plus importante qui nous fait explorer et créer des choses merveilleuses.

Si vous voulez vérifier si une personne a compris quelque chose que vous lui enseignez, vous ne lui demandez pas de répéter tout ce que vous avez dit avec exactement les mêmes mots, vous lui dites de vous l'expliquer de nouveau en une phrase. Si la phrase qu'il crée a un sens et qu'il soit pertinent, en concordance avec ce que vous lui aviez appris, il vous a compris. Dans ce cas, il a créé une opinion, son avis, un simple avis.

Charlie Chaplin était une personne merveilleuse. Ses discours ont été la revitalisation, ses idées étaient simples mais efficaces. Les opinions simples sont les meilleures parce qu'elles ont beaucoup de sens, elles sont compactes, faciles à comprendre et les plus efficaces.

Les opinions simples conduisent à des idées simples, les idées simples sont révolutionnaires.

DON'T TEXT FEELINGS

by Emma Tamas, class 10C

"Don't text my heart," these words of wisdom were spoken to me but what do these words mean? The youth today are becoming more and more attached to their technology. Relationships are being built online or through phones. Keyboards and keypads are becoming the keys to our heart. Technology provides a way of communication but is becoming the only way to communicate with today's youth because it has made one on one interaction less frequent and has made a negative effect on the social abilities of the youth.

Technology is a great way to stay entertained but it is disconnecting people. Today's Internet users have many ways to be occupied online. These days we have the ability to communicate on websites like Facebook, ways to watch TV shows and clips mostly on YouTube, and play entertaining games-all on the computer. And we wonder why we have no friendships and functional families. Those who don't switch off the computer, switches off all personal relationships with family and friends.

Technology like iPods and cell phones make a personal bubble and make it portable. Cell phones create a distraction from real life experiences and because of their ability to be taken anywhere, I see teens texting anywhere they can. Teens text while talking to someone else, at the dinner table, in the car if driving or not, at the movies, and worst of all in church. This tiny piece of plastic is distracting teens from the most important message of all. The message of Nature, the message of real life. This action irritates people. I have a friend and whenever we get in the car she sticks her headphones in and I endure the rest of the car ride in silence. I find it rude. These bubbles are growing around so many people and someone just needs to pop them.

As you can tell, I am very much against technology but there are ways that help. It helps many people stay in touch with friends that might have moved away, the internet can make it easier to keep in touch with old friends, as it is said. In my life, I will move on from all my friends and I will still want to stay in touch with them all, but it can be just as easy to look them up and ask if they would like to do something in person. Staying in touch can be done in person as much as over technology.

Some people have trouble making new friends and the internet provides ways to meet new people through chat rooms. I believe relationships built online can be a little eccentric but one study suggests that online relationships simply take longer to develop than those face-to-face and eventually can become as rich. Online relationships can be dangerous because you never know who is on the other side of the chat.

You can become more open over the internet if you don't have a chance to meet others in real life. Meeting people online can give you confidence in who you are, but I believe it also tears you down. Knowing that you didn't have real friends and resorting to making them online can make you feel worthless. Online relationships will either build you up or break you down.

Well, my dears, don't slip into the internet and leave others behind! And most importantly, don't let keypads and keyboards be the key to your heart!

Françoise Madeleine Hardy est une chanteuse française. Auteur-compositrice-interprète, elle a débuté dans le monde musical à 18 ans et a rencontré un succès immédiat.

Adolescente complexée et sentimentale, subissant les brimades répétées de sa grand-mère maternelle castratrice Jeanne Milot-Hardy et pensant finir sa vie au couvent, c'est son goût pour la chanson et la découverte du rock 'n' roll sur son poste de radio, qui lui font choisir à dix-sept ans, une guitare en récompense de sa réussite au baccalauréat, en juin 1961. Aidée d'une

Françoise Hardy

Raluca
30.03.2019

méthode sommaire, elle s'essaye à poser quelques accords sur des mots qui traduisent ses états d'âme et se met à rêver d'un métier ayant un rapport, de près ou de loin, avec le milieu musical. Après une première année d'études supérieures à la Sorbonne, une annonce dans le journal France-Soir retient toute son attention : une maison de disques souhaite auditionner de jeunes chanteurs⁷. Françoise obtient un rendez-vous et passe un essai qui reste sans suite. Avant de contacter d'autres sociétés, elle s'inscrit au Petit conservatoire de la chanson de Mireille (elle y restera deux ans). Elle se présente ensuite chez les disques Vogue, un label qui possède Johnny Hallyday dans son catalogue et qui souhaite trouver son pendant féminin. Intéressé par son style, le responsable des auditions l'invite à se perfectionner et lui donne des cours de solfège. Quelques mois après, le 14 novembre 1961, le directeur artistique de Vogue lui

signe un contrat. Françoise chante en français, anglais, italien. Espagnol et allemand, et a une interprétation en portugais. Sur des mélodies mélancoliques qu'elle affectionne, son répertoire est en grande partie le reflet des doutes, des interrogations, de l'anxiété que suscitent en elle les tourments des relations sentimentales.

LES 10 MOTS DE LA FRANCOPHONIE 2014

Dalia GASHI, IX A

Prof. coord. Emanuela CIOLACU

Ilustrație, Naidin Ionuț, clasa a IX-a C

AMBIANCER : v.intr. Région. (Afrique noire) Rendre l'ambiance joyeuse et festive. Trans. Ambiancer une soirée.

À-TIRE-LARIGOT : fam. Beaucoup, en quantité. À gogo. Boire à tire-larigot.

CHARIVARI : n.m. Grand bruit, agitation. Chahut, tapage.

ENLIVRER (S') : v. pron. Néologisme créé par Constant Chardon, élève de CM2 à Neuilly-sur-Seine (92), dans le cadre du Camion des mots. Être ivre de lectures.

FARIBOLE : n.f. Propos vain et frivole. Baliverne, bêtise. Dire des fariboles.

HURLUBERLU : n.m. ou n.f. Personne extravagante. Une bande d'hurluberlus. Original.

OUF : onomatopée. 1 } interj. exprimant le soulagement. 2 } loc. Il n'a pas eu le temps de dire ouf, de prononcer un seul mot. 3 } ouf adj. et n. (verlan de fou). fam. Fou, folle ; très bizarre.

TIMBRÉ : adj. 1 } Qui a du timbre, un beau timbre. 2 } Marqué d'un timbre. Papier timbré, émis par le Gouvernement et destiné à la rédaction de certains actes. 3 } Qui porte un timbre-poste. 4 } (de timbre « cloche » et « tête ») Un peu fou. cinglé.

TOHU-BOHU : n.m. inv. Bruit confus, tumulte.

ZIGZAG : n.m. Ligne qui forme des angles aigus. La route fait des zigzags. Lacet.

1. Quand mes amis ont été en Afrique ils ont été ambiancés par les danses. (a face ambienta, a anima,)
2. Il se présente à tire-larigot, même s'il sait qu'il ne pourra pas passer l'examen (cantitate mare, ara limite)
3. Dans la pause les élèves font beaucoup de charivari. (zgomot,harababura)
4. Elle a commencé à s'enlivrer dès l'âge de 17 ans.
5. Tu ne peux pas compter sur lui, il n'a rien à vendre que des fariboles.
6. Alain est un hurluberlu, il sort de la maison seulement quand il pleut.
7. Ouf! Enfin, on respire après ce travail difficile.
8. Mon oncle a une voix timbrée, il est DJ à un radio.
9. Après l'accident, la rue était un vrai tohu-bohu des voitures.
10. La voiture se déplace en zigzags à cause de chauffeur débutant.

Les Garguilles

***Elev : Lucian TUDORESCU, clasa a XII-a C
Prof. coordonator, Emanuela Ciolacu***

Ma peinture a une hauteur de 1,50 cm et une largeur de 90 cm.

C'est une composition sur la verticale sur deux registres.

La peinture représente un garguilles, une créature fantastique. J'ai cherché pour ma documentation portant sur la cathédrale de Notre Dame et aussi sur les garguilles en France parce que c'est une grande diversité de garguilles.

Les garguilles symbolisent un homme supérieur, ils représentent le changement qui constitue l'art. L'art peut changer l'homme, il peut le faire un monstre or il peut l'humaniser.

L'ARMURE COMME SOURCE D'INSPIRATION POUR LA NOUVELLE COLLECTION DE MODE

Elev : Boldeanu Andreea Diana, clasa a XII –a B
Prof. coordonator, Emanuela Ciolacu

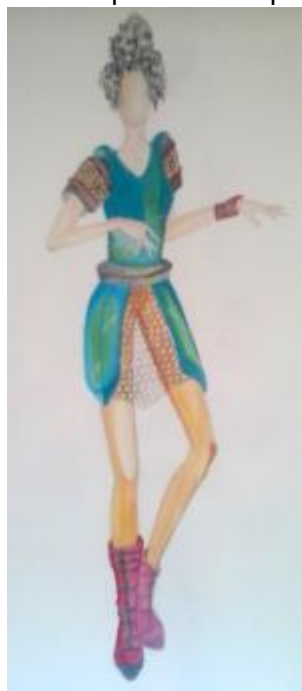
Chaque collection de mode commence à partir d'une source d'inspiration. J'ai toujours été fascinée par l'époque médiévale. D'une période incroyable de l'histoire, qui mélange parfaitement l'austérité des moines franciscains, avec le romantisme ; en plus, j'ai toujours aimé les dames avec force, splendides beautés que sont allées combattre.

Et en termes de mode est aussi généreux que chaque vêtement reflète une personnalité bien définie.

J'ai pris toute idée dominante des costumes de bataille, je l'ai interprété, j'ai ajouté un peu de moderne et tout semble venir à la vie.

A l'avenir je voudrais que mes croquis se détachent des feuilles de travail et deviennent de véritables collections de mode portées par les mannequins sur les passerelles de mode.

Le Mythe de Prométhée

Elev : Cătălin OLARU, clasa a XII –a C

Prof. coordonator, Emanuela Ciolacu

Ma peinture a une hauteur de 120 cm et une largeur de 86 cm, la composition est organisée en espace vertical. La peinture est conçue à la fois pour les secteurs privé et public. La technique utilisée dans le présent est tempera et acrylique sur œuf en bois.

J'ai choisi ce sujet parce que Prométhée m'a fasciné par la grandeur et le faste des arts grecs et des légendes.

Prométhée est un symbole de l'intelligence, progrès et sacrifice.

L'étude a attiré mon attention sur le mythe de Prométhée, je peux dire que c'est la mère identifiée au personnage mythologique pour moi et je ne suis pas celui qui se révolte comme un prométhéen.

Mais l'individu, celui qui innove et s'oppose à toutes les formes de contrainte.

J'ai choisi ce sujet parce que chaque homme devrait réfléchir sur lui-même en regardant cette peinture.

Les symboles que dominant dans la peinture sont en partie un amalgame de formes et éléments du langage visuel.

Chapeau

Elev : Cristian Rafaelo CIOROIANU, clasa a XII-a B
Prof. coordonator, Emanuela Ciolacu

Chapeau: Le XIV siècle, tout médecin portant un chapeau. En ces jours les médecins croyaient qu'un grand chapeau éloigner les bactéries.

Masque avec bec d'oiseau: le bec d'oiseau a été rempli avec du vinaigre et de divers produits chimiques malodorants. On ne sait pas pourquoi ce masque a été utilisé. Peut-être lorsque les médecins sont entrés en contact avec une odeur de corps en décomposition a été tenu à l'écart de sorte.

Lentilles rouges: on a cru que les lentilles rouges produisent l'immunité à certaines maladies.

Manteau noir: Globalement, ce manteau ou cape a

été
enduit

avec de la graisse pour créer une couche de protection entre l'environnement et la personne qui le porte.

Pantalon noir: vêtements comme, pantalons étaient maculées de graisse et que le médecin était à l'abri de la maladie.

La canne à sucre: Ce choix est carrément intéressant car il est supposé que la tige a été utilisée pour retourner les corps.

LE CORBUSIER

Elev: Dragoș PUIU, clasa a XII –a B

Prof. coordonator, Emanuela Ciolacu

Charles-Édouard Jeanneret-Gris, né le 6 octobre 1887 à La Chaux-de-Fonds, dans le canton de Neuchâtel, en Suisse, et mort le 27 août 1965 à Roquebrune-Cap-Martin, plus connu sous le pseudonyme de « Le Corbusier », est un architecte, urbaniste, décorateur, peintre, sculpteur et homme de lettres, suisse de naissance et naturalisé français en 1930.

C'est l'un des principaux représentants du mouvement moderne avec, entre autres, Ludwig Mies van der Rohe, Walter Gropius, Alvar Aalto et Theo van Doesburg.

Le Corbusier a également œuvré dans l'urbanisme et le design. Il est connu pour être l'inventeur de « l'unité d'habitation », concept sur lequel il a commencé à travailler dans les années 1920, expression d'une réflexion théorique sur le logement collectif. « L'unité d'habitation de grandeur conforme » (nom donné par Le Corbusier) ne sera construite qu'au moment de la reconstruction après la Seconde Guerre mondiale, en cinq exemplaires tous différents, à Marseille, Briey-en-Forêt, Rezé, Firminy et Berlin. Elle prendra valeur de solution aux problèmes de logements de l'après-guerre. Sa conception envisage dans un même bâtiment tous les équipements collectifs nécessaires à la vie — garderie, laverie, piscine, école, commerces, bibliothèque, lieux de rencontre.

DIN CREAȚIA ELEVILOR

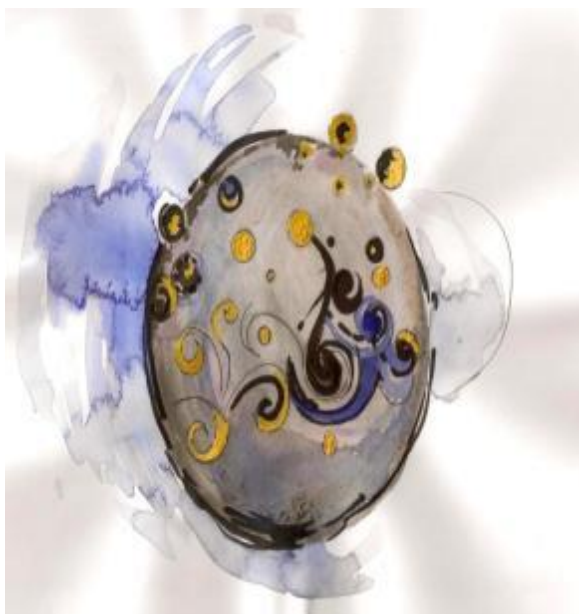
 Birtu Mihai, clasa a IX-a B

✚ Tudor Cătălin, Cristina Janina Petrof, clasa a XII-a C

✚ Ciocan Ilona, Vitan Roberta, clasa a XII-a C

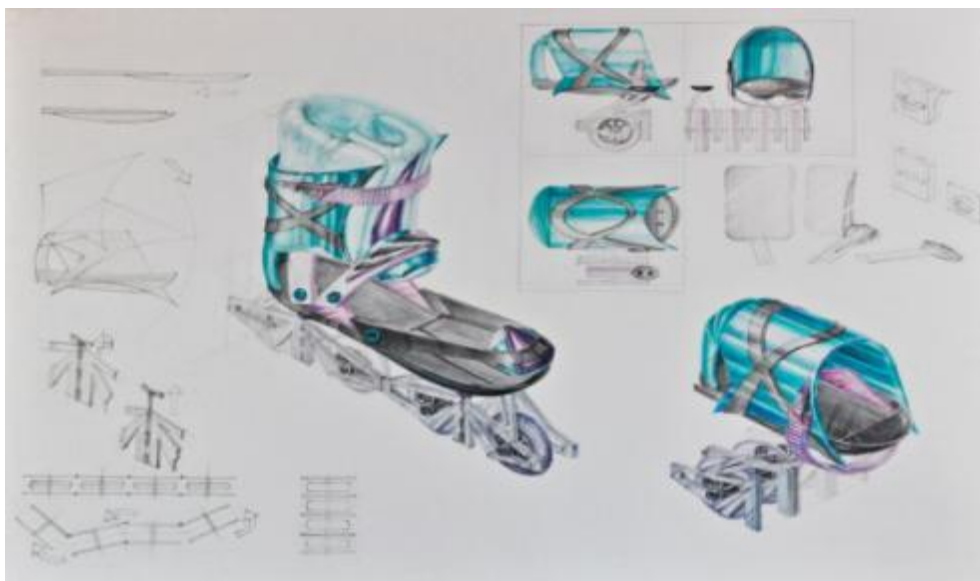
Viscol Sebastian, clasa a XII-a B

Florea Loredana, clasa a XII-a C

✚ Lucrarea de Diploma "Role compactabile", Anghelescu Ioana-Lucia, Clasa a XII-a B

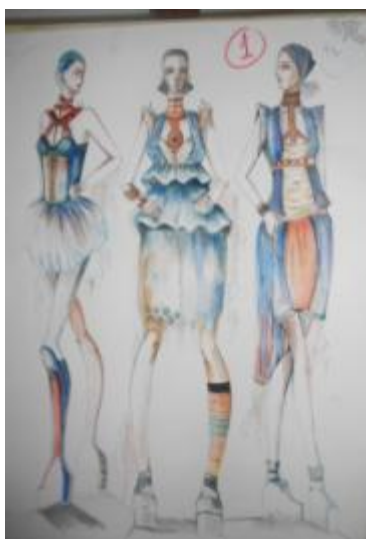
✚ Vlad Adriana, clasa a XII-a C

✚ Dincă Mihaela, clasa a XI-a C

+ Dincă Mihaela, Slobodniciuc Aida, clasa a XI-a C

+ Puiu Dragoș, clasa a XII-a B

CUPRINS

PROIECTUL EUROPEAN EDUCATIONAL PARTNERSHIP - EDUCATION FOR COMMUNITY VALUES	
<i>Director, prof. Lucia Vlădoiu</i>	1
SIMPOZIONUL „OLTENIA LITERARA POSTBELICA”, O TRADITIE PENTRU LICEUL DE ARTE „MARIN SORESCU”	
<i>Prof.Enea Gela.....</i>	2
NUME ȘI RENAME PENTRU LICEUL DE ARTE “MARIN SORESCU”	4
REZULTATE - CULTURĂ GENERALĂ	4
EVENIMENTE ȘTIINȚIFICE	
<i>Prof. Vlădulescu Leliana</i>	5
OLIMPIADA DE RELIGIE- UN PRILEJ DE DIALOG SPIRITUAL	
<i>de Viscol Ștefan Sebastian</i>	6
PLOAIE CU PREMII PENTRU CRAIOVENI, ÎN DEPLASARE!	
<i>de Maria Theodora Ispas</i>	7
SIMPOZION DE ARTA PENTRU ELEVII, ÎN BULGARIA	
<i>de Theodora Ispas, clasa a XI-a C</i>	8
CARTE DE VIZITĂ - PUIU OCTAVIAN DRAGOȘ-	9
SIMPOZION NAȚIONAL DE SCULPTURĂ LA CRAIOVA !	
<i>de Andreea Vasilescu</i>	9
„ICOANA ALT FEL”	
<i>de Olaru Alexandra</i>	11
ȘI EU POT FI MANAGER!	
<i>de Ioana-Victoria Nedelcu</i>	12
PROIECTUL 2П – PIANIȘTI ȘI PICTORI	
<i>de Neacșiu Luca</i>	13
ARHITECTURA, JOCUL SAVANT	
<i>de Puiu Dragos</i>	14
POEMELE COPILĂRIEI	
PRIMĂVARA	
<i>de Bobocică Riana Maria</i>	16
DE PAȘTI	
<i>de Zamfir Alexandru Mihai</i>	17
CE ESTE COPILĂRIA?	
<i>de Anghelescu Patricia</i>	17
IEPURAȘUL DE PAȘTE	
<i>de Grecu Georgiana</i>	18
ȚARA MEA	
<i>de Idolu Rebeca Maria</i>	18
Copilăria	
<i>de Ileana Edward Andrei</i>	19
Copilăria mea	
<i>de Preda Alexandra</i>	19
JOC DE COPIL	
<i>de Cristina Tomescu</i>	20
GÂNDURI DE PRIMĂVARĂ	
<i>de Pîrvu Maria</i>	21

COPILĂRIA	
<i>de Pătru Luca</i>	22
ÎNĂLȚARE	
<i>de Pretuleac Ștefan</i>	22
METAMORFOZĂ	
<i>de Katerina Iulia Anghel</i>	23
PRIMĂVARA, ANOTIMPUL RENAȘTERII	
<i>de Petria Izabela</i>	23
MAMA	
<i>de Borocan Lavinia</i>	24
PRIN FEREASTRA TIMPULUI...CRAIOVA , UN ORAȘ PLIN DE ISTORIE	
<i>de Tomescu Cristina</i>	25
DANSUL - UN MOD DE VIAȚĂ	
<i>de Preda Florentina</i>	26
CĂLĂTORIE PRIN VIAȚĂ	
<i>de Miu Ioana</i>	27
UN POM, O FLOARE, O RAZĂ DE SOARE	
<i>de Toma Deliana</i>	28
O EXCURSIE DE VIS	
<i>de Toma Andrea</i>	30
LIMBI STRAINE	
O SCURTĂ POVESTIRE A ECNEIDEI LUI VERGILIUS	
<i>de Safta Adela, Medeleş Ofelia</i>	32
DO WHAT YOU CAN WITH WHAT YOU HAVE	
<i>By Cioc Laura-Elena</i>	33
“LE POINT DE VUE LE PLUS SIMPLE EST TOUJOURS LE MEILLEUR.”	
<i>Cristian Alexandru CIUCĂ</i>	35
DON'T TEXT FEELINGS	
<i>by Emma Tamas</i>	36
FRANÇOISE HARDY	
<i>Raluca Simion</i>	37
LES 10 MOTS DE LA FRANCOPHONIE 2014	
<i>Dalia GASHI</i>	38
Les Garguilles	
<i>Lucian TUDORESCU</i>	39
L'ARMURE COMME SOURCE D'INSPIRATION POUR LA NOUVELLE COLLECTION DE MODE	
<i>Boldeanu Andreea Diana</i>	40
LE MYTHE DE PROMETHEE	
<i>Cătălin OLARU</i>	41
CHAPEAU	
<i>Cristian Rafaelo CIOROIANU</i>	42
LE CORBUSIER	
<i>Dragoș PUIU</i>	43
DIN CREAȚIA ELEVILOR	44

Arte (Craiova)=ISSN 2284-9483
ISSN-L=2284-9843